

Dla miłośników poezji zebrałam kilka wierszy, które powstały po śmierci Jana Pawła II

On umierał

On umierał – płakał świat
krótki oddech śmierć dławiała
stanął czas

a słońce grzejąc
ukoić chciało smutek nasz
czas się wypełnił
wrota do nieba
otworzył Pan

i tylko oczy tęsknie patrzyły
w magiczny punkt
ale ON nie wstał
ręki nie uniósł

.....
zabrał GO Bóg.

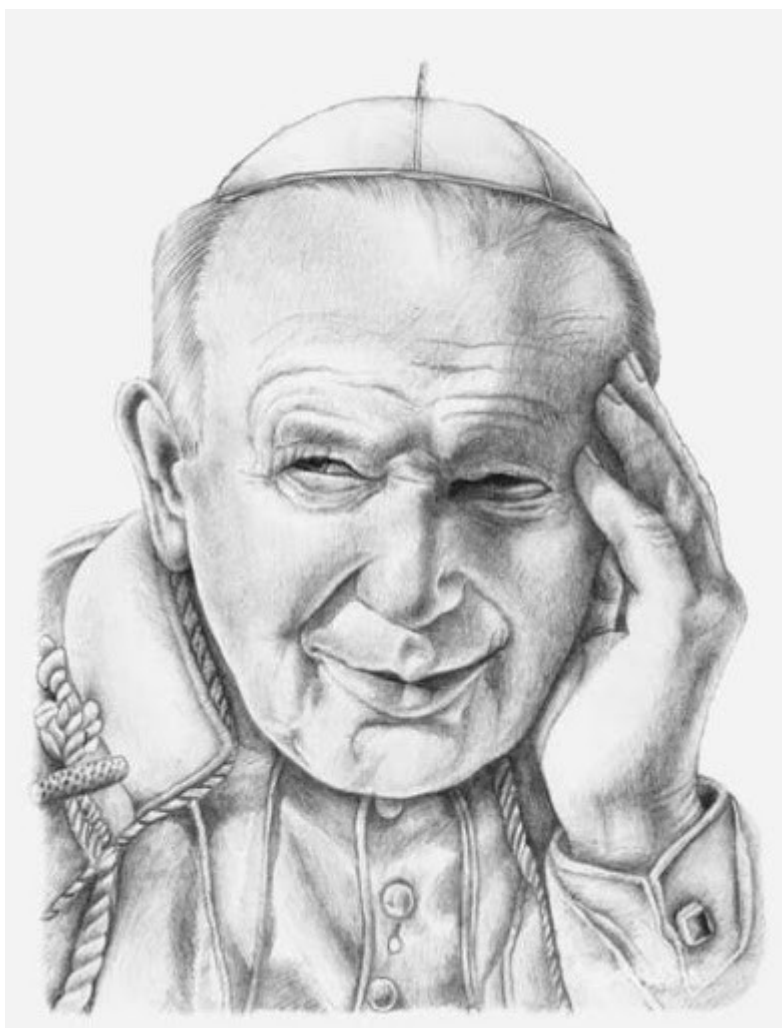
Zraniona ziemia kir przyodziała
zraniony milczał Lud
zgasł Wielki Człowiek, Polak
Nasz Brat
Zabrał GO Bóg

Sosno Polska.

Sosno polska zgasłaś na wygnaniu
korzeń nie znalazł soków ojczystych,
konary Twoje spaliło słońce
grzało inaczej...

Ojcze Święty jak sosna gasłeś
z wrodzoną Ci pokorą
z dala od kraju, kulą raniony
drogi krzyżowej przebyłeś szlak.

Sosna umarła w Twoim ogrodzie
choć to Górali serdeczny dar
teraz TY zgasłeś, łzy wylewamy
bo do wieczności daleko stąd.

Kamieniołom

Gdy kamieniołom był Mu kapliczką
w drelichu, w drewniakach siedł
i łupał kamień
nie wiedząc, że
przyjdzie mu skruszyć
twardą skorupę milionów serc.

i...głaz ustąpił
serca zabiły
głośno jak dzwony ze szczęścia
gdzie kamieniołom
dzisiaj pali się
iskra Bożego Miłosierdzia.

Zguba w Watykanie

Natchnął Bóg serca
i wybrał Go
spośród wielu..

Słowiańska krew
obca w tych stronach
zgubą się raczej jawiła
niż iskrą
solą tej ziemi..

Pasterzem został
do ludzi szedł
daleko
na świata kres
rękę unosił i błogosławił
pozostał gest...

po prostu kochał
z nami był
Słowiański Papież Pielgrzym
oblicze ziemi zmienić chciał
i...
zmienił.

Papież o ludzkiej twarzy...

Wielki a tak zwyczajny
Papież o duszy człowieka
szlachetnej, mądrej,
ludzkiej twarzy Chrystusa.

Jak słońce dawał nadzieję
ręką błogosławiony znak
Papież o ludzkiej twarzy
odmienił świat.

Symboli pełne życie
tajemnej misji Boga
z różańcem w dłoniach
pontyfikat - Droga Krzyżowa...

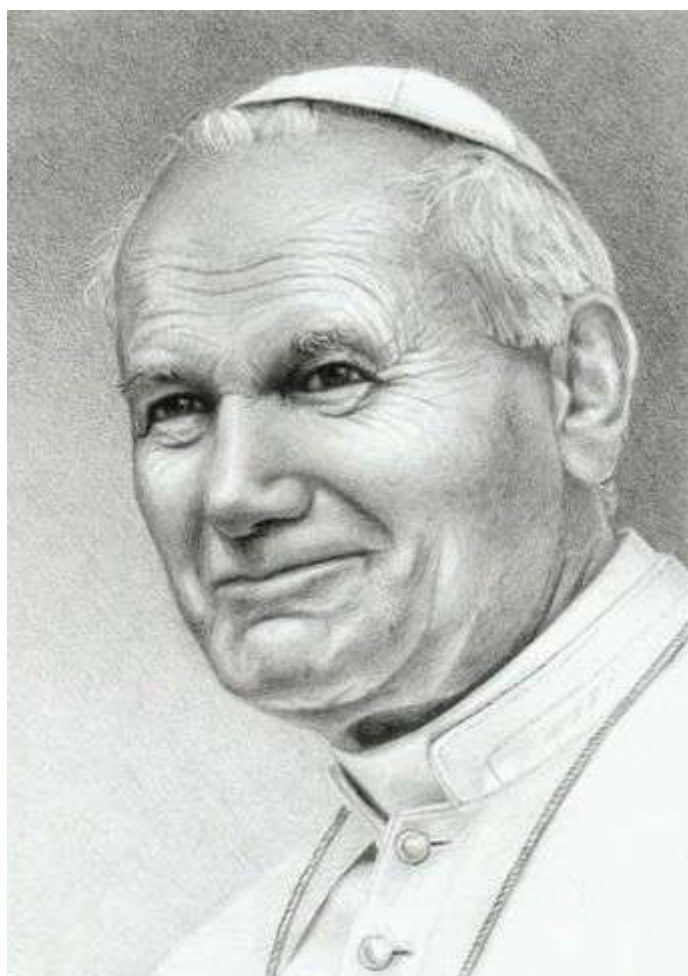
Wpatrzony w twarz Chrystusa
Dla ludzi nie dla sławy
Ten święty był
Papież o ludzkiej twarzy...

Symbole

W godzinie śmierci
21,37 - zagasły światła
w oknach mrok
tylko płomynek świecy drży
i w ciszy tej
wzlatuje pieśń
szlagier
minionych dni:

„Pan kiedyś stanął nad brzegiem...”

...wierzymy Ojciec Święty, że też
na Ciebie czekał...

Samotność trumny...

Samotność trumny
prostej jak człowiek
złożony w niej
i księga życia
(ewangelia)
otwarta...

wiatr strony targa
przewraca szybko
od narodzenia
po śmierć
w czas Ewangelii
zamyka nagle
jak oczy sen.

Samotność trumny
prostej na placu
jak krzyża na Golgocie
zamknięta księga
zaćmienie słońca
boski znak
Ktoś Wielki odszedł....

W zamknięciu księgi
tkwi tajemnica
wiatrem targana
nawet nie drgnęła
w poszumie wiatru
działa Duch Święty-
słowa Papieża...

Santo Subito – natychmiast Święty!

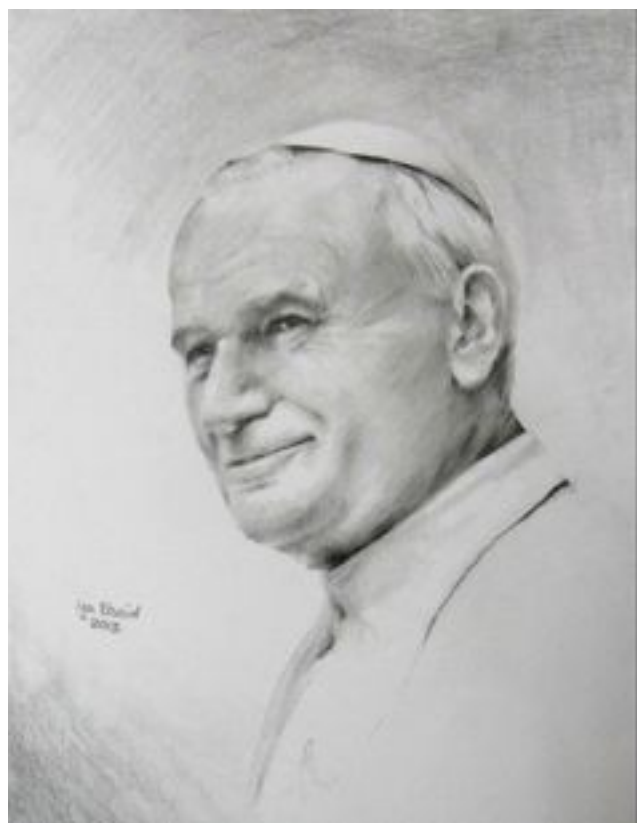
Bóg z dalekiego kraju Cię wezwał
Na tron posadził i poddał próbie
A Ty obdarty z sił jak drzewo krzyża
Przypominałeś bardziej Chrystusa.

Polski Pielgrzymie, Wielki Karolu
O sercu szczerym pełnym miłości
Szedłeś po ziemi szlakiem zwyczajnym
Sam tak zwyczajny z gestem ojcowskim.

Polski Pielgrzymie o boskiej twarzy
Skromny papieżu, Karolu Wielki
Wołamy zgodnie z zakątków ziemi
Santo Subioto – natychmiast Święty!

Ojcze cierpiących oraz chorych
Maleńkich dzieci i młodzieży
Ojcze mój, Twój i nas wszystkich
Ojcze przez świat tak ukochany

Odszedłeś ścieżką ku wieczności
Wśród łez i ludzkich wzruszeń
Pozostał obraz po Tobie Ojcze
O ludzkiej twarzy, ludzkiej twarzy Chrystusa.

Konary miłości obnażone.

„Pan Jezus ogołocił Jana Pawła II ze wszystkiego
aby upodobnić Go do siebie samego”
(Benedykt XVI 2.04.2006 r.)

Konary miłości obnażone brutalnie przez życie
Targane przez wiatr niczym flaga na wietrze
Chwywane przez Miliony szukających oparcia, pomocy
Jak Arka Noego przez krainę zła płynęły
Niosąc zgłodniałym nadzieję.

A z nią szedł zawsze ON – Jan Paweł II
Pod krzyżem bólu uśmiechnięty
Siły tracąc jak drzewo liście
urastał do wielkości.

Targany przez wiatr cierpienia
Wznosił ku niebu głowę spod krzyża
Tonął w modlitwie Ogród Oliwny
„Nie lękajcie się – słaby głos świat cały słyszał...

W wielkim cierpieniu po życia kres
Nie zamknął drzwi, oswajał śmierć
Jeszcze do dzieci szepnął radośnie:
Szukałem was, a wy przyszliście do mnie
Warto było dźwigać ten krzyż
Nie zawiedliście mnie.

Twój ślad na ziemi

Twój ślad na ziemi urwał się nagle
Ucichł kochany ojcowski głos
W oknie papieskim nowy papież
Daremnie szuka Ciebie wzrok.

Spoglądam w niebo słońce, chmury
A dookoła łąki, las
Szukam Cię w śpiewie ptaków, w przyrodzie
Na szlakach górskich, w muzyce traw.

Drzewa kołyszą się na wietrze
Listki z radości drżą
Tak do mnie mówisz teraz Ojcze
Wiara wyostrza wzrok.

Kolejną kartę zamyka dzień

Kolejną kartę zamyka dzień
Po stronie strat bogatszą w treść
W gonitwie życia sens zatraciłem
I do sumienia zgubiłem klucz.

Drżącymi usta sklejam słowa
W modlitwy otulając szal
Ufny nadzieją, że mnie szukasz
Pukam do nieba bram.

Święty Pielgrzymie, bo ciężar trosk
Do ziemi znów pochyła mnie
Z obawy drzę jak liść na wietrze
A wiary płomień budzi lęk.
Bezradny padam na kolana
Szukam spojrzenia oczu Twych.
Złęczniony chce nie lękać się
Twój marnotrawny syn.

Święty Karolu wiem, że słyszysz
Żalony mój u bramy jęk
Pomny na Boskie Miłosierdzie
Ześlij łask deszcz...
A myśli mroki rozprosz łuną
Miłością poraż serce.
Raz jeszcze tylko spójrz na ziemię
Tylko ten raz – wysłuchać racz,
Tylko ten raz – błogosław mnie.

BIEGLIŚMY DO CIEBIE

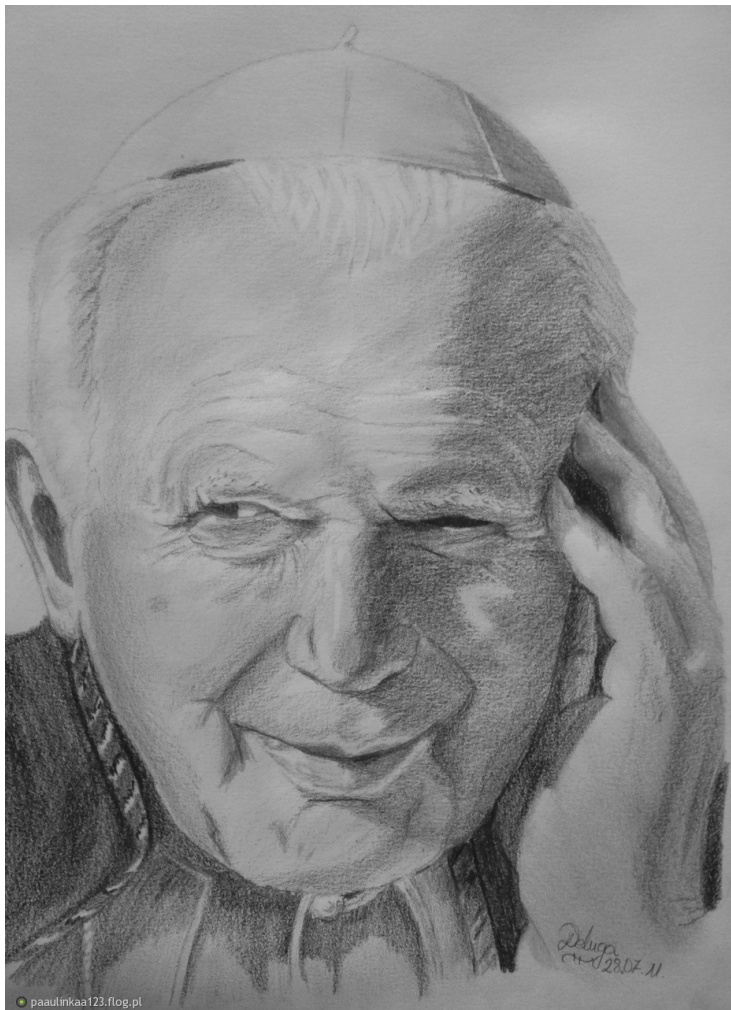
Biegliśmy do Ciebie
gdy mał się maj.
Przez czerwce brzemienne
w mokre koniczyny.
Z dzwoneczkiem konwalii,
z gałązką jaśminu.
Biegliśmy do Ciebie
przez caluśki kraj.

Biegliśmy do Ciebie
przez złociste sierpnie,
kiedy krwawych rocznic
poszarpane blizny ...
Z szelestem sztandarów,
wśród brzozowych krzyży
chowając w plecaku
okruszek Ojczyzny.

Biegliśmy do Ciebie
przez upał i chłód.
Gdy perlił się ranek
i gdy noc zapadła
na zamknięte powieki,
na otwarte rany,
gdy ręce powalił
szary polski trud.

Biegliśmy do Ciebie
z naszych niskich progów,
Ze słabości płaskich
i z tęsknot niełatwych.
Choć przeżył nas lęk,
uwierały winy
biegliśmy do Ciebie,
biegliśmy ku światłu ...

Biegliśmy do Ciebie
z ziarenkiem nadziei
spod ślepej latarni,
z przygłuchej ulicy
święci, wniebowzięci,
biegliśmy co tchu
aż po same krańce
Twojej Tajemnicy...

DO OSTATNIEGO SZELAŻKA

Wciąż żyje,
wciąż się modli
pamięć o tobie.

Zatoka czasu
wrasta w nowy wiek,
w umęczoną ziemię,
którą jak Boży klejnot
z szacunkiem całowałaś.

Rozdałeś siebie
do ostatniego szelażka,
do ostatniego gestu,
do ostatniego słowa,
do ostatniego spojrzenia,
tak dzień po dniu
ścierając się na proch.

BY SIĘ DOKONAŁO

Nie przemocą
a z mocy ducha
jak bicz z piasku
rozpadł się mur kłamstwa.
I kula, co miała zabić
chybiła.
Nagle ktoś
zmienił tor,
czyjaś ręka osłoniła.
Twój pastorał
jak laska Mojżesza
i rozstąpiło się "morze czerwone".
Są prawa,
są drogi,
są plany Boże,
a Ty - Ty musiałeś przyjść,
by się dokonało.

PROŚBA O CUD

To my.
Czy nas jeszcze poznajesz? -
skłócenii,
podzieleni
na tych, co za,
na tych, co przeciw,
na tych, co za
a nawet przeciw ...
Pomieszały się nam języki
jak przy Wieży Babel.
Półwierzący,
półwierni -
bardziej puści
czy bardziej pełni? ...
Każdy ma swego boga,
każdy ma swoje niebo,
każdy ma swoją prawdę.

Stoimy przed Tobą
jak rozbite atomy.
Gniotą nas nasze winy.
Błogosławiony Janie Pawle II
módl się o cud przemiany!

BŁOGOSŁAW NAM

Mówiłeś:
"Nie lękajcie się, uwierzcie!"

Gdy wiara się chwieje,
miłość traci wzrok
i nadzieja błądzi beznadziejnie ...
Podnieś nas,
wyzwól nas!
Błogosław nam
Wielki Janie Pawle.
Niech nasze wargi
czuwają na modlitwie.
Niech nasze dłonie
rozdają dobro.
Niech nasze stopy
śpieszą ku światłu.
Niech nasze oczy
zapatrzą się w niebo.

